

[Per Møller.]

klage over, at fredskorpset er blevet mindre idealistisk i sin holdning og administration, end tilfældet var før i tiden.

I den undersøgelse, som professor Verner Goldschmidt har gennemført om den danske ordning, er det andre toner, der lyder. Det er beklageligt, at offentliggørelsen af den rapport er blevet forsinket, men flere dagblade har bragt udførlige referater, og der er ingen tvivl om tendensen. Professor Goldschmidt og hans forskergruppe har mange skarpe ord om den gældende ordning. Det virker umiddelbart, som om der bruges for skarpe ord. Det virker også, som om rapporten har lagt så stor vægt på polemisk udfoldelse, at det er gået ud over den videnskabelige saglighed. Det er en kendt sag, at der for øjeblikket findes modestrømninger, der systematisk latterliggør alt, hvad der har med idealisme at gøre. Det ser ud til, at man inden for forskergruppen har været påvirket af denne strømning.

For Mellemfolkeligt Samvirke har det altid været en opgave at tilgodese to hensyn, når man udvælger, uddanner og udsender frivillige til u-landene. Man har lagt vægt på faglig dygtighed, og man har lagt vægt på en forstående, positiv holdning over for de folk, som det er opgaven at hjælpe. Nu siges det, at hensynet til holdningen har fået prioritet i en sådan grad, at det er gået ud over de faglige kvalifikationer. Det er selvfølgelig tænkeligt, at man i en række tilfælde har udsendt frivillige, som måske nok har haft den rigtige holdning, men som ikke har været dygtige nok. Sådanne tilfælde berettiger imidlertid ikke til at drage den slutning, at man skal prisgive kravene om menneskelig standard hos de frivillige. Denne side af sagen er uhyre vigtig. Selv om der sikkert kan fremdrages visse eksempler på, at Mellemfolkeligt Samvirke i sin administration af ordningen med de frivillige har undladt at stille de rigtige krav til saglige kvalifikationer, er det aldeles åbenbart, at man arbejder ud fra principper, der tager sigte på at udsende frivillige, som kan præstere et nyttigt og konstruktivt arbejde i modtagerlandet.

I sin bog „Frivillig“ skriver den tidligere generalsekretær i Mellemfolkeligt Samvirke, Chr. Kelm-Hansen, udtrykkeligt følgende — citat fra side 25:

„At være u-landsfrivillig er først og fremmest at betragte sig som et led i den faglige udbygning og udvikling af modtagerlandet.“

Han peger i sin bog på side 131 også på, at man betragter systemet som et „menneske-til-menneske“-program, hvor det blandt andet drejer sig om

„at give sig selv og andre mulighed for at få en mere nuanceret og velmotiveret opfattelse af andre folkeslag, andre systemer, andre kulturer.“

Dette kan godt kaldes idealisme, og det kan gøres til genstand for hån og spot; men jeg anser det nu for værdifuldt, at man ved organiseringen af ordningen med u-landsfrivillige lægger vægt på at forene de faglige kvalifikationer med en positiv menneskelig holdning.

Det foreliggende forslag går ud på en begrænset forlængelse af den nuværende ordning. Inden der træffes beslutning om forlængelse af større varighed, vil der være mange spørgsmål, der skal afklares. I betænkningen fra regeringsudvalget, der har undersøgt alle sider af vor u-landspolitik, siges det, at der endnu består et behov i u-landene for at modtage den hjælp, der kan ydes af frivillige. Der sættes imidlertid spørgsmålstegn ved behovet på lidt længere sigt, bl. a. fordi man forudser, at efterspørgslen i stigende grad vil rette sig mod folk med større uddannelse. Det er givet, at modtagerlandenes behov og interesser er det eneste, der tæller. Det bliver derfor nødvendigt at undersøge, om de frivilliges bidrag til udviklingen i de fattige lande er større eller mindre end det, der kan opnås ved at bruge de penge, som ordningen koster, på andre former for bistand. Svaret på dette spørgsmål må være afgørende for de beslutninger, der skal træffes i næste folketingssamling.

Under de aktuelle forudsætninger må en forlængelse, således som her foreslået, anses for særdeles velbegrundet; og jeg kan på venstres vegne anbefale forslaget til vedtagelse.

Svend Haugaard: Indsatsen i udviklingslandene kan have ret forskellige former. En af dem omfattes af dette forslag om udsendelse af frivillige. Efter min mening er det en god form. Selve ordet frivillige kan måske diskuteres. Jeg så gerne, man fandt et